

Hedvig Charlotta Nordenflycht

*Sveriges Glädje, Förklarad vid Hans Kongl.
Höghets, Vår Allernådigste Arf-Prinses Adolph
Friedrichs Val Til den Kongl. Svenska Thronen,
Af Vålborna Fru Hedvig Charlotta Nordenflykt*

Tryckt hos Directeuren och Kongl. Boktryck. i Stor-Förstendömet Finnland, Jacob Merckell, Stockholm 1750.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Kungl. biblioteket.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Kungl. biblioteket och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/NordenflychtHC/titlar/SverigesGlädje/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb2389351-faksimil>

1750

Nordenflycht, H. Ch.

Ex. A

Sv. Saml.

Vitt. Sv.

Vers. kol.

Ad. Fred.

(Br)

1700-1829

1750

Nordenflycht, H. Ch.

Ex. A

Vita. Lu.
Vas. Kgl.
Ad. Fror
(Bm)
1700-1829
1750

SVERIGES GLÄDJE,

FÖRKLARAD

VID

HANS KONGL. HÖGHETS,

VAR ALLERNÄDIGSTE

ARF-PRINSES

ADOLPH
FRIEDRICH
VAL

Til den Kongl. Svenska Thronen,

Af

Välborna Fru

HEDVIG CHARLOTTA NORDENFLYKT.

~~~~~
STOCKHOLM,

Tryckt hos Directeuren och Kongl. Boktryck. i Stor-
Förstendömet Finnland, JACOB MERCKELL,

1750,

Fanns bl. Orolander

SVERIGES GLÄDJE

FÖRKLARAD

VID

HANS KONGL. HÖGHETS

DEn Sällhet, som för Sju År sedan tilflöt vårt kära Fädernesland i vår Nådigste Arf-Förstes bitkomst, är i alla Svenska hjertan så dyr och kär, att glädjen deröfver måste alltid vara lefvande och ny. Så mycket mera har man orsak, at hoppas, det denna underdånige Fröjde-betygelse, som, vid den allmänna Glädjen, då straxt blef förfärdigad; men för åtskillige hinder alt sedan ej kunnat blifva uppförd, lärar nu vinna lika benägna öron, som man sig då förmodat; Emedan tiden fräckt, men icke förminskat grunden til vår fröjd och lycka.

FERDINAND ZELLBELL,

HEDVIG CHARLOTTA NORDENFLYKT

STOCKHOLM

Tryckt hos Bihedmanen och Konigl. Boktryck. i Stockholm
Förhändharen i Finland, JACOB MERCKELL

1770

CHORO.

Så ha vi dager fått,
Och mist det mörker oss betäckte;
Vi få ännu vår lått,
I stora GUSTAVS slägte.

RECIT.

Alto. Han är af Himlen vald, och åt oss gifven,
Den Dyra ADOLPH, som oss Friden van,
Han kommer med den största skatt,
Som gifvas kan.
När Friden var i Landsflykt drifven,
Förlorad platt,
Så kommer Han:
Och när Han nalkas oss,
Så tändes Eridens blöfs.

ARIA.

ARIA.

Basso Solo. Friden är et Rikes styrka,
Hon kan yrka
Dygd och fällhet i et Land.
Af Friden växer alt, hvad männi-
skjor kan båta,
Och denna ädla skänk vill A-
DOLPH ofs uplåta:
Vi taga stora Prins den gåfvan
af din hand.

Da Capo.

RECIT.

Canto. Nu är Han vår: ach Sverige fägna dig;
Betyga nu din tro och lydnad:
Han blir din Stöd och Prydnad,
Din Upkomst, Hjelp, ditt stora Hopp:
Af Hans Regerings lopp
Skal fällhet dig tillflyta
Med Honom skal du glädje få,
Din Lycka skal i högsta glansen gå,
Din Frid skal ingen töras bryta.

ACCOMPAGNAMENTO.

När tvedrägts-andan qväfder är,
Som i sitt raseri och villö
Har velat gifva dig til spillo,
Ho kan dig komma när?

En Fiend' utomlands
Skal med den största makt
Dig aldrig häpen göra;
Ty enigheten står på vakt,
Och ADOLPH skall din värja föra.
Då skal du komma än en gång i flor,
Och andra ADOLPH också kallas stor,
Som fritt och obehindradt går
Så väl i Frid, som mitt i striden
Uti den Förstas Hjelte spår.
Ach! Sverige mins,
Hur högst lycksalig du då var;
När GUSTAV ADOLPH var din Far.
Se! denne Prins
Skal skaffa dig igen de samma fälla dar.

ARIA.

Alto Solo. Lycksaligt Land! Lycksalig
Kung!
Där båda Två hvars andras
fällhet vålla,
Där Begge så tillsammans
hålla,
At ingendera är hvarannan tung
Den öfver-Konung, som skal
alt belöna,
Et

Et fâdant Land välsignelse beskär.
Ach! huru skal Han icke Den
bekrôna,
Som orsak til des fällhet är?

Da Capo.

DUETTO.

Canto. Han är Hög, Ädel, Wis och God
Af manligt Mod,

Basso. Och af den stora **GUSTAVS** blod:

Canto. Hans upsyn fager, mild och kär,
Ett vittne bär,

Basso. At själen ännu skônar' är:

Canto. Han har den ädla vishet fäst.
Hon är Hans gäst:

Basso. Men Himlens Dyrkan allramäst:

Canto. Han älskar Lärdom, Dygd och Rätt
På bästa fätt:

Basso. Det skal Hans Krona göra lätt:

Canto. Han har sin högsta Äre-lott,
Af Himlen fått:

Basso. Den är at göra alla godt:

Canto. Han älskar alla i gemen
Ja, hvar och en;

Basso. Men Sverget är Hans ôgnasten.

CHORO.

CHORO.

ADOLPH FREDRICH är Densamma,
Som vi anamma
Af den blida Himlens Hand,
Til Sællhet, Frid och Lycka för vårt
Land.

RECIT.

Canto. Vår Prins är här, vi få nu skåda,
Den dyra Hand, som Spiran föra skall;
Vårt Land, vår Prins förenas båda,
Och denna kärlek skal ej blifva kall.
Han vill nu lära,
At känna Svea rätt i grunden,
Och bli så mycket mer forbunden
Sitt Land, sin kära,
Som däremot för Honom offrar opp
Sin ägendom, sitt hjärta, lif och kropp,
Och vill Hans Namn i evigt minne bära.

ARIA.

Så lef du dyra Prins
I högsta Ro och Lycka
Till hela Sverges gagn.
Din' Fiender, som stoft och agn
Skall

Skall Himlen från dig rycka.

Lef fäll och nôgd

På ärans hôgd.

Da Capo.

CHORO.

Ja blif det stôrsta Ljus i Norden,
Ditt Ryckte fyller hela Jorden.

